

Piper: Jeg skal først tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den Tale, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), den ærede Ordfører for det radikale Venstre, holdt i Gaar. Der er forskellige Punkter deri, som jeg synes, det kunde være af Interesse at notere. Det ærede Medlem udtalte bl. a., at der er en Grænse for, hvad Borgerne kan betale i Skat, og det er jo meget interessant at høre fra den Side; det stemmer for øvrigt godt med, hvad det radikale Partis Finansminister sagde i sin Tid, da han udtalte, at de direkte Skatter nu var naaet saa højt, som man kunde komme med dem.

Det ærede Medlem fremsatte en anden Udtalelse, som ikke er mindre interessant. Det ærede Medlem sagde: „Jeg har den personlige Opfattelse, at i et parlamentarisk styret Land bør Statsgælden altid være nogenlunde saa stor, som den kan taale at være; den er altid saa stor, og hvis den ikke var det, vilde den meget hurtigt blive det.“ Det er en meget interessant Bedømmelse af Parlamentarismen. Det kommer da an paa, hvem der er de styrende under denne Parlamentarisme. Men jeg tror, at det ærede Medlem i og for sig har Ret. Det er nok noget, der i det hele taget knytter sig til Parlamentarismen og særlig til de Partier i det parlamentariske Liv, der kalder sig demokratiske, enten det nu er med social foran eller blot demokratiske (Gunnar Fog-Petersen: eller Det konservative Folkeparti). Det ærede Medlem tilføjer „Det konservative Folkeparti“. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem vil kunne anføre noget Bevis for, at en saadan Opfattelse skulde have Gyldighed indenfor det konservative Folkeparti. Det konservative Folkeparti har gjort sig til Talsmand for den Opfattelse, at man skal sætte Tæring efter Næring, hvorimod man fra de andre Partiers Side blankt er gaaet til Udgifter uden at være sikker paa at have Dækning for dem, ja, mange Gange med Bevidsthed om, at man ikke havde Dækning derfor. Men det er jo ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem udtaler, at man helst skulde have en saa stor Statsgæld, som man paa nogen Maade er i Stand til at rejse. Jeg tror, at i saa Henseende har det ærede Medlems Parti ogsaa sat en Rekord, medens det var ved Roret. Den Gang steg Statsgælden ret hurtigt, og det var ikke til produktive Formaal. Vi staar nu med en Statsgæld paa 1 200—1 300 Mill. Kr., og jeg er enig med den højtærede Finansminister i den Henseende, at det var glædeligt, om man kunde nedbringe den

noget og arbejde hen imod det Formaal i de kommende Aars Finanspolitik.

Endelig talte det ærede Medlem om Valutaordningen, hvorom han sagde: „Men her vil jeg gerne føje til, at ligesom vi er naaet til at fæstne det økonomiske Liv her i Landet, ogsaa som Følge af den Valutaordning, der er gennemført, og allerede nu overalt i Erhvervslivet i høj Grad føler det store Gode, som et fast Pengevæsen er, bør vi ganske sikkert ogsaa koncentrere vor Opmærksomhed i Fremtiden om at fastholde det, der nu er vundet, og ikke lytte til de Røster, som taler om, at der skal vandles den lange Vej tilbage til en Parikurs, som hele vort økonomiske Liv faktisk har forladt“. Det synes efter den sidste Udtalelse, som om det ærede Medlem helt har opgivet, at den danske Krone igen skulde komme op til sin oprindelige Værdi, og det ærede Medlem synes at sympatisere med, at dette ikke sker. Det ærede Medlem mener, at det vilde være i det arbejdende Samfunds Interesse, og at det kun vilde være Kapitalen, som havde Fordel af, at man vendte tilbage til Kronens Paritet. Jeg forstaa ikke ret godt, hvorledes man kan komme bort fra at stræbe derefter. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det maaske vilde være en Ulykke, hvis man meget hurtigt bragte Kronen op til Pari, og at det vilde give alt for stærke Omvæltninger; men at man ikke skulde stræbe derefter, at det ikke skulde være vort Maal, det kan jeg ikke forstaa. Jeg kan heller ikke forstaa, at Nationalbanken, som jo dog heldigvis er solvent, ikke i det lange Løb skulde være nødt til at indfri sine udstedte Sedler med den paa-lydende Værdi.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) blev jo meget hurtigt færdig med mig, idet han ikke fandt det fornødent at imødegaa de Udtalelser, jeg fremsatte i Anledning af hans Tale i Gaar. Deraf maa jeg slutte, at det ærede Medlem vil lade det staa ved Magt, som jeg udtalte angaaende ham og hans Parti.

Jeg skal derefter vende mig til Udtalelser, der er faldet fra to af de højtærede Ministre, og de angaar det Hovedspørgsmaal, som vi drøfter under denne Finanslovbehandling, nemlig Nedsættelserne paa de militære Budgetter. Det blev fremhævet af den højtærede Forsvarsminister, vist for Resten ogsaa af den højtærede Statsminister, at man forhen havde ændret Love paa Finanslovene, og den højtærede Statsminister sagde, at den Ændring, der var sket med Hensyn til Bevillingen til Telegrafkabler paa indeværende Aars Finanslov,